

1300) er påregnet at ske i lyslederkabel. De enkelte fællesantenneanlæg vil blive forsynet med programmerne fra hovedfordelingspunkterne. For at etablere en hurtig geografisk dækning vil det antagelig i nogle tilfælde vise sig nødvendigt i første omgang at etablere radiokædeforbindelser mellem termineringspunkterne og hovedfordelingspunkterne og eventuelt helt frem til større fællesantenneanlæg. Disse radiokædeforbindelser anvendes som overgangsløsninger, indtil det lokale telefonselskab kan etablere forbindelser via lyslederkabel. På længere sigt forudsættes radiokæder alene at indgå i den overordnede fordeling frem til termineringspunkterne.

I tilslutning til ændringen af radiolovens § 3 foreslås det videre, at der ved ændringer i radiolovens §§ 4 og 5 samt ved en ny § 5 a, gives ministeren for offentlige arbejder en række bemyndigelser af økonomisk og administrativ art, som skal sikre, at den ønskede hybridnetsudbygning fremmes på den mest hensigtsmæssige måde.

Med hensyn til lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser henvises til bilag 1.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med ophævelsen af § 2 er der ikke tilsigtet nogen ændring af den gældende retstilstand. Bestemmelsen i § 2, stk. 1, om Danmarks Radios ret til at lade lyd- og billedprogrammer fordele over kabelanlæg, og bestemmelsen i § 2, stk. 2, om tilladelse til forsøgsmæssig programfordeling ved hjælp af kabelanlæg inden for enkelte lokale områder, er blot af retstekniske grunde overført til radiolovens § 3, jfr. lovforslagets nr. 2. Dette indebærer, at det nu af selve lovteksten fremgår, at radiolovens regulering af adgangen til at foretage selvstændig programspredning ved hjælp af kabelanlæg er begrænset til at gælde for kabelanlæg, som omfatter lokaler, der anvendes til privatbeboelse. Programfordeling over kabelanlæg f.eks. i hoteller, restauranter, industrivirksomheder, butikker o.lign. er således ikke omfattet af radiolovens bestemmelser, medmindre programmerne tillige fordeles til lokaler, der anvendes til privatbeboelse.

Til nr. 2

Efter den gældende radiolovs § 3, stk. 1, er det tilladt at benytte fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg, som omfatter lokaler, der anvendes til privatbeboelse, til samtidig viderefordeling af Dan-

marks Radios udsendelser, samt programmer, som med særlig tilladelse af ministeren for kulturelle anliggender udsendes lokalt på forsøgsbasis, jfr. lovens § 1, stk. 2. Denne retstilstand opretholdes uændret ved bestemmelsen i lovforslaget § 3, stk. 1, nr. 1.

I lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2, bestemmes det, at anlæggene også kan anvendes til fordeling af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer, som kan modtages af det enkelte kabelanlæg på frekvenser, som er bestemt til radiospredning. Bestemmelsen, som svarer til den gældende lovs § 3, stk. 1, om adgang til at fordele programmer fra udenlandske radiospredningsinstitutioner, gælder for enhver udenlandsk udsendelsesvirksomhed, som teknisk formidles på en sådan måde, at signalerne uden særlig tilladelse kan modtages direkte af almenheden ved hjælp af fællesantenner og individuelle antenner. Den frie adgang til viderefordeling af udenlandske radiospredningsudsendelser omfatter såvel programspredning, som sker via konventionelle jordsendene, som udsendelser via direkte sendende satellitter (radiospredningssatellitter).

Herudover bestemmes det i forslagens § 3, stk. 1, nr. 2, som noget nyt, at fællesantenneanlæggene og andre kabelanlæg i fremtiden også må anvendes til fordeling af udenlandske radio- og fjernsynsprogrammer, som af geografiske grunde ikke kan modtages direkte i de enkelte anlæg, men som fremføres til anlæggene af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet eller et telefonselskab via det offentlige telenet. Forslaget indebærer en imødekomme af de forslag, som et flertal i mediekommissionen har fremlagt om, at man bør åbne for en langdistancefremføring af nabolandenes fjernsynsprogrammer ved hjælp af radiokæde eller langdistancekabel, således at også den del af befolkningen, som i dag ikke har direkte tilgang til disse programmer, i det omfang man vil betale for programfremføringen, får tilgang til nabolandenes fjernsyn.

Endelig bestemmes det i slutningen af lovforslagets § 3, stk. 1, nr. 2 – ligeledes som noget nyt – at adgangen til at fordele udenlandske programmer, fremført af televirksomhederne, også skal omfatte udenlandske programmer, der overføres via kommunikationssatellitter. Selve modtagningen af disse programmer forudsættes varetaget af generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet, således at programmerne – bortset fra de i § 3, stk. 1, nr. 3, nævnte særlige tilfælde – føres frem til de enkelte anlæg pr. kabel eller radiokæde fra nogle få vel-